

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή } °Ετι.σ. Δρ. 4
 } °Εξωτ. » 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΣΕΠΤΑ 25

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 10

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ, °Οδός Νέως 11—°Αριθ. τηλ. 9-97

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΤΗΛΗ Σ. Ε. Π.

Στὴν ἀποθήκη τοῦ Σώματος βρίσκονται κάτι μικρὰ βιβλιαράκια, καλοτυπωμένα καὶ καλοδεμένα μὲ ἐπιγραφή.

°Ελεγχος °Ομάδων Μαθητευομένων (δραχ. 1.60) καὶ °Ελεγχος °Ομάδων Δοκίμων καὶ Προσκόπων (δρ. 2.80).

°Εγιναν γιὰ τοὺς °Αρχηγούς °Ομάδων ἔχουν πολὺ ὀλίγα λόγια, κάτι πίνακες πολὺ χρησίμους, ὀλίγες ὁδηγίες, καὶ στὸ τέλος κάτι προγράμματα.

°Οσοι °Αρχηγοὶ ἀγάπησαν τὸν Προσκοπισμὸ ἄς ζητήσουν αὐτὰ τὰ δύο βιβλιαράκια. Μέσα στὰ προγράμματα τοῦ τέλους θὰ βροῦν τί ζητοῦμε ἀπ' αὐτοὺς νὰ μάθουν στοὺς Προσκόπους των. °Εκεῖ θὰ βροῦν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται, καὶ ἂν αὐτὰ τὰ λίγα καὶ εὐχάριστα πράγματα τὰ μάθουν στοὺς Προσκόπους των **ὄχι μὲ λόγια**, αὐτὸ ΠΟΤΕ, ἀλλὰ πρακτικὰ, ἐμπειρικὰ, τότε θὰ μπορέσουμε νὰ ποῦμε πῶς ἔχουμε **ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ**.

°Ενας νέος ποῦ ἔχει ὄρεξι νὰ μάθῃ αὐτὰ τὰ πράγματα ποῦ ὅλα θὰ τοῦ χρειασθοῦν στὴ ζωὴ του, δὲν μπορεῖ παρὰ θὰ ἔχῃ δυνατὸ καὶ καλὸ χαρακτήρα, τέτοιοι εἶνε οἱ ἀληθινοὶ Πρόσκοποι καὶ ὄχι οἱ κουραμπιέδες ποῦ μόνο τὴ στολὴ συλλογίζονται.

°Οποῖος ἔχει καμμιά ἀπορία ἄς μοῦ γράψῃ ἐλεύθερα, νὰ τοῦ ἀπαντήσω.

Ο ΛΟΧΙΑΣ

Διαβάστε ὅλοι τὸ διήγημα τῆς κυρίας °Ιουλίας Δημητρ. Δραγούμη τὸ «Λοχία». °Εκείνη ποῦ εἰργασε τὴν Κοζάνη ποῦ διαβάσατε στὰ περασμένα φύλλα βρῆκε πάλι τὸ μυστικὸ τῆς °Ελληνικῆς καὶ υπερήφανης ψυχῆς ὅταν τὴν ὀδηγοῦν στὸ καλὸ.

Πόσο πρέπει νὰ τὴν εὐγνωμονοῦμε τὴν κυρία Δραγούμη ποῦ κάθε τόσο ξυπνᾷ καὶ φωνάζει τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα ποῦ ἔχουμε στὴν °Ελληνικὴ μας ψυχὴ, θυμίζοντάς μας πῶς εἴμεθα °Ελληνες.

°Οσοι θαυμάζουν τὸ μεγάλο τῆς ταλέντο τὴν παρεκάλεσαν πολλὰς φορὰς νὰ δώσῃ καὶ ἄλλα διηγήματα καὶ κάθισε ὅλο τὸ καλοκαίρι καὶ ἔγραψε ἀριστουργήματα στὴ γλῶσσα τῆς ζωτικῆς. Εἶμαι πολὺ ὑπερήφανος γιὰ τὸν πρῶτον μορῶ νὰ ἀναγγείλω ὅτι σὲ λίγες μέρες κάθε °Ελληνόπουλο θὰ μπορῆ νὰ ἔχῃ στὸ χέρι του ἓνα καθατὸ °Ελληνικὸ βιβλίον, γραμμὸν σὲ ζωτικὰ ἑλληνικὰ, ἀπὸ °Ελληνίδα καὶ ὄχι ξενικὰς μεταφράσεις ποῦ δὲν τὲς χονεῦν ἡ °Ελληνικὴ ψυχὴ.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ «°Ολοι Μαζί» καὶ τὴν Πρωτοχρονιά θὰ βγῆ καὶ ἄλλο ἓνα γιὰ παιδιὰ «°Ο Βάτραχος ποῦ βαρεῖται» καὶ ἀργότερα ὁ δευτερός τόμος του ἀπὸ τὸν ὁποῖον γιὰ τοὺς Προσκόπους μας μοῦ ἔδωκε τὸ «Λοχία» ἡ κυρία Δραγούμη καὶ ἄλλο ἓνα πάρα πέρα καὶ ἔτσι ἐπὶ τέλους θὰ ποικτήσουν τὰ °Ελληνόπουλα **δική** τους °Ελληνικὴ βιβλιοθήκη.

K. ΜΕΛΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Σ. Ε. Π.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

°Η ἐργασία τῶν ομάδων Πειραιῶς συντελεῖται πολὺ ἐκἀνοποιητικῆ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Τ. Ε. Πειραιῶς καθηγητοῦ κ. Θ. Κόντερη. Εἰς τὰς λέσχας τῶν ομάδων ἡ τρσσκοπικὴ διδασκαλία καὶ αἱ ἀσκήσεις βλίνουσι μὲ μεγάλην πρόοδον, αἱ δὲ ἐκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαὶ ἐκτελοῦνται μὲ μεγάλην τάξιν.

Τὴν πρώτην Κυριακὴν τρέχοντος αἱ ὀμάδες Πειραιῶς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Τ. Ε. μετέβησαν δι' Ἀθηνῶν εἰς τὸ Ἀστέρι τοῦ Ὑμηττοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐτέλεσαν λειτουργίαν μὲ τὸν ἱερέα κ. Σκάρπον καὶ ψάλτην τὸν κ. Τ. Ε., ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τέλος ὠμίλησε πρὸς τοὺς προσκόπους περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὡς χριστιανῶν καὶ πολιτῶν.

°Ἦδη ὁ κ. Τ. Ε. διέταξεν, ὅπως ἐνῆλξ τὴν μίαν Κυριακὴν ἐκκλησιάζωνται ὅλοι οἱ πρόσκοποι ἐν σώ-

ματι εἰς δοξάζομενον ἐκ τῶν προτέρων νῆδον τῆς πόλεως, τὴν δὲ ἄλλην μεταβαλίνωσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν του εἰς ἐκδρομὴν.

ΣΜΥΡΝΗ

Αἱ ὀμάδες τῆς Περιφερείας Σμύρνης πύξήθησαν εἰς 33 περιλαμβανόμενοι προσκόπου 1303. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὀμάδων αὐτῶν προσωρινοὶ ἀκόμη εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τύχωσι τῆς εὐνοίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ κ. Χιρολδ, ὁ ὁποῖος ἀντιληφθεὶς τὸν μέγαν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ ζῆλον καὶ τὰς ἐπιτευχθείσας ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν προόδους, προσεφέρθη διὰ σειράς, εἰδικῶν μαθημάτων ἀρχηγῶν νὰ τελειοποιήτῃ αὐτούς.

Ἦδη ἐπειδὴ ἤρχισαν τὰ μαθήματα τῶν σχολείων ἡ ἐνασχόλησις τῶν ὀμάδων περιορίσθη εἰς τὴν τακτικὴν προσκοπικὴν ἐργασίαν, ἀνεκλήθησαν δὲ οἱ παρὰ ταῖς διαφορὰς ὑπηρεσίας ἀπεσπασμένοι πρόσκοποι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ τῆς Κατοχῆς κ. Κ. Νίδερ ἐτίμησε τοὺς προσκόπου Σμύρνης διὰ τοῦ κάτωθι συγχαρητηρίου ἐγγράφου :

Πρὸς τὸν Κον Δ. Δάλλαν Ἐφορον Προσκόπων Σμύρνης

Κύριε Ἐφορε,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τῆς παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Στρατῷ ἀποστολῆς τῶν ὑφ' ὑμᾶς Προσκόπων παρκαλῶ εὐαρεστηθῆτε νὰ διαβιβάσῃτε αὐτοῖς τὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίας μου διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερον εἰς τὸν Στρατὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κατοχῆς, διὰ τοὺς κόπους εἰς οὓς ὑπεβλήθησαν καὶ διὰ τὴν προθυμίαν ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν πάσης διαταγῆς.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οἱ Πρόσκοποι θὰ ἐξακολουθήσουν ἐργαζόμενοι καὶ ἀσκούμενοι μετὰ τῆς αὐτῆς ζηλευτῆς προθυμίας, μεθ' ἧς ἐργάσθησαν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν καὶ ὅτι τηροῦντες σεμνὸν τὸ ἦθος καὶ προαγόμενοι εἰς ρώμην καὶ ψυχικὴν ἀλκὴν θὰ καταστῶσιν ἡμέραν τινὰ χρηστοὶ πολῖται καὶ καλοὶ στρατιῶται ἔτοιμοι νὰ θυσιάσωσι τὸ πᾶν διὰ τὸ Μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Παρακαλῶ κύριε Ἐφορε ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε ἡμεῖς καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τοὺς κόπους εἰς οὓς ὑποβάλλεσθε πρὸς διαμόρφωσιν τῆς γενεᾶς τοῦ μέλλοντος, τῆς ἐλπίδος ταύτης τῆς Φυλῆς μας.

Μετ' ἄκρας ὑπολήψεως

ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ Κατοχῆς
(Ἰσογρ.) Κ. ΝΙΑΡ

Ὁ δὲ ταγματάρχης τοῦ Γενικοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐπιτελείου κ. Ε. Μπλάιν ἀπέστειλε πρὸς τὴν Π. Ε. τὸ ἑξῆς εὐχαριστήριον ἐγγράφον.

«Κύριε,

Κατόπιν εἰδικῆς ὑμῶν εἰδοποιήσεως ὅτι, οἱ πρόσκοποι δὲν θὰ δύνανται εἰς τὸ μέλλον νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν λόγων τῆς ἐνάξεως τῶν σχολικῶν αὐτῶν μαθημάτων, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως εὐχαριστήσω ὑμᾶς καὶ αὐτοὺς θερμῶτα δι' ὅλας τὰς πρὸς ἡμᾶς ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας 6 ἑβδομάδας.

Ἐπεὶ παρκαλῶ ὅπως διαβιβάσῃτε εἰς τὴν περιφερικὴν Ἐπιτροπὴν ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς βαθμοῦχους τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τὰς λαμπρὰς πρὸς ἡμᾶς ὑπηρεσίας τῶν προσκόπων ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν σκέψιν ἣτις παρώρμησεν ὑμᾶς εἰς τὴν προσφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ε. ΜΠΛΑ·Ι·Κ

Ταγματάρχης τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου

Οἱ νεαροὶ πρόσκοποι Σμύρνης εἶνε ἄξιοι ὄλων αὐτῶν τῶν συγχαρητηρίων εἰς τὰ ὁποῖα προσθέτομεν καὶ τὰ ἰδικά μας.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως χαιρετίζομεν τὴν ἀπαρχὴν τῆς λήψεως προσκοπικῶν εἰδήσεων ἐξ Αἰγύπτου. Σήμερον μεταδίδομεν εἰς τοὺς προσκοπικοὺς ἀναγνώσις ὠραίαν συνάντησιν ὀμάδων δύο πόλεων.

Αἱ ὀμάδες Πόρτ-Σαῖδ ἀποτελοῦμεν ἀπὸ 172 τὸν ἀριθμὸν προσκόπων καὶ βαθμοφόρους ἐξέδραμον σιδηροδρομικῶς εἰς Ἰσμαηλίαν τὴν 21 π. μηνὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Καρζόνη, ἔτυχον δὲ ἀδελφικῆς ὑποδοχῆς παρὰ τῶν προσκόπων Ἰσμαηλίας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Ἰω. Νικολάντου. Ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐν τάξει προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς τῶν καὶ παρκαλουθούντος ἀπείρου πλήθους, διηυθύνθησαν εἰς τὸν παρὰ τὸ ἐργοστάσιον τῆς Ἐταιρίας εὐρύχωρον καὶ κατάφυτον ἐκ δένδρων χῶρον, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ὁποίων κατεσκήνωσαν.

Ἐἶτα οἱ μὲν ἐπὶ ποδηλάτων, οἱ δὲ πεζῇ περιῆλθον τὰ διάφορα τῆς πόλεως μέρη, θαυμάζοντες τὴν καλλονὴν, ἣς ἔνεκα πολὺ δικαίως ἡ Ἰσμαηλία ἀπεκλήθη Ἐπίγειος Παράδεισος.

Περὶ τὴν 5 μ.μ. παρελάσαντες διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν, κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Λέσχην ὅπου τοῖς προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικά, καὶ πλείστοι μονόλογοι ἀπηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν μικρῶν προσκόπων. Εὐστατεῖς δὲ πρόσκοποι, ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τῆς μουσικῆς μετὰ περισσοῦς χάριτος ἐχόρευσαν διαφόρους ἑλληνικοὺς χοροὺς, παραταθείσης τῆς διασκεδάσεως μέχρι τῆς 8 1/2 μ.μ. δι' ἐκτελέσεως ἐκλεκτῶν τεμαχίων ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, ὑπὸ τῶν δεσποινίδων Ἑλένης Φ. Καρώνη, καὶ Μαρίας Χ. Ποριάζη.

Περὶ τὴν 9ην μ.μ. ἔλαβον τὴν εἰς τὸν σταθμὸν ἀγούσαν, προπεμφθέντες ὑφ' ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πόλιν τῶν, ἀφῆσαντες ἐν Ἰσμαηλίᾳ τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων.

Μρ.

Ο ΛΟΧΙΑΣ

Τὰ παιδιά βγήκαν ἀπὸ τὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ καὶ σκορπίσθησαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Ὅκτῶ ἀπὸ τὰ μεγαλειότερα, περπατοῦσαν μαζί, κ' ἔκαναν σχέδια γιὰ τὴν αὐριανὴ μέρα ποῦ ἦτον Πέμπτη καὶ δὲν εἶχαν σχολεῖο τ' ἀπόγεμα.

— Θὰ κάνωμε γυμνάσια, εἶπεν ὁ Κώστας.

— Ναι, ἀπήντησεν ὁ Γιώργης, μὰ πρῶτα ὁ λοχίας θὰ μᾶς πῆ μιὰ ἱστορία.

— Πρέπει νὰ εἴμεθα στὴν ὥρα μας στὴν πλατεῖα εἶπεν ὁ Γρηγόρης· γιὰ τὸ λοχία δὲν τοῦ ἀρέσει ν' ἀργοῦμε οὔτε ἓνα λεπτό.

— Ἄν ἤθελε μονάχα, εἶπεν ὁ πιδὸς μέγας, ὁ Γιάννης, νὰ μᾶς ἔδινε τὸ ἀληθινὸ τοῦ τὸ τουφέκι. Ἔερετε τί καλὰ ποῦ θὰ μάθαινα ἐγὼ νὰ ρίχνω, γιὰ τὴν ξέρω ἀπὸ σημάδι. Νὰ κύτταξε ἐκεῖ αὐτὸ τὸ κλαδί ποῦ βγαίνει στὴ μέση τοῦ δρόμου, πῶς θὰ τὸ χτυπήσω.

Πῆρε μιὰ πέτρα καὶ τὴν πέταξε μὲ μεγάλη ὀρμη, μὰ τὸ δέντρο ἦτον στὸ γύρισμα τοῦ δρόμου, καὶ αὐτὴ τῆ στιγμῆ πρόβαλε μιὰ χωριατοπούλα μ' ἓνα καλάθι στὸν ὦμο. Ἴσως νὰ μὴν τὸ βαστοῦσε πολὺ στερεὰ καὶ καθὼς τὸ χτύπησεν ἡ πέτρα τὸ βρήκε ἴσια στὴ μέση καὶ τὸ ῥιξε καταγῆς.

Καὶ τί νὰ δοῦν τὰ παιδιά πίσω ἀπὸ τὰ χαμόκλαδα ;

Τὸ καλάθι ἦτον γεμάτο αὐγά καὶ οὔτε ἓνα δὲν ἔμεινε γερό.

Τὸ κορίτσι ἔβγαλε μιὰ φωνὴ ἀπελπισμένη καὶ ἄρχισε τὰ κλάματα.

Ἀπὸ πίσω τῆς σιγὰ - σιγὰ ἔρχονταν μιὰ παχειὰ χωριάτισσα μὲ δυὸ μεγάλα καλάθια γεμάτα χόρτα στὰ χέρια. Μόνο ἀφοῦ πρόβαλε καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ γύρισμα τοῦ δρόμου εἶδε τὴν καταστροφὴν.

— Τ' εἶν' αὐτά; φώναξε τῆς μικρῆς. Ἔτσι τὰ κάνης πάντα. Δὲν ντρέπεσαι λιγάκι, κοτζὰ κηρίτσι ; Σαράντα αὐγά. Καὶ τί θὰ τὰ κάνω τώρα ; Μὰ στάσου νὰ δῆς ἐσὺ. Θὰ σὲ στείλω πίσω στὴ μάνα σου. Δὲ μοῦ κάνεις πιά. Καὶ θὰ βαστάξω καὶ τ' αὐγά ἀπὸ τὸ μισθὸ σου.

Καὶ ὅλο ἓνα τῆς ἔλεγε καὶ τὴ μάλωνε, μὰ τ' ἀγόρια δὲν ἄκουσαν τὸ τέλος γιὰ τὴν σκύβοντας πίσω ἀπὸ τὰ χαμόκλαδα, ἔφυγαν τρέχοντας.

Καθὼς χάθηκε καὶ τὸ τελευταῖο παιδί, ἓνας ψηλὸς ἄντρας ποῦ στέκονταν ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸ δέντρο, βγήκε κουτσαίνοντας στὸ δρόμο.

— Νὰ μὲ συμπαθᾶς, Κυρὰ Χρήσταινα, εἶπε στὴ γυναῖκα· μὰ δὲ φταίει τὸ κορίτσι. Τῆς πέταξαν μιὰ πέτρα στὸ καλάθι.

— Τῆς πέταξαν πέτρα ; εἶπεν ἡ παχειὰ, ἡ Κυρὰ Χρήσταινα, ἀκόμα μισοθυμωμένη· καὶ ποῖς τῆς πέταξε πέτρα ; Ὅχι βέβαια ἐσὺ, κύρ λοχία ;

— Τί σὲ μέλει ; Τὴν εἶδα ἐγὼ τὴν πέτρα· πρέπει νὰ τὴ συγχωρήσῃς τὴν καημένην.

— Νὰ σοῦ πῶ κύρ λοχία, γιὰ χατήρι σου. κ' ἐπειδὴ πολέμησες πλάι - πλάι μὲ τὸν ἀδελφὸ μου τὸ μα-

καρίτη, δὲν τῆς βαστῶ τὰ λεφτά, γιὰ τὴν ἔχουν καὶ πολλὰς φτώχειες στὸ σπίτι τους· μὰ νὰ τὴν κρατήσωδχι. Δὲν ἔχει τὸ μυαλὸ στὸ κεφάλι τῆς. Ἄς πρόσεχε λίγο περισσότερο.

— Μὰ ἀφοῦ σοῦ λέγω...

— Ἄδικα χάνεις τὰ λόγια σου κύρ λοχία. Τὸ εἶπα τελείωσε. Ἐλα Μαρουσῶ, πάρε τὸ καλάθι, καὶ πάρε καὶ αὐτὸ τὸ δικό μου, καὶ πάμε.

Καὶ τράβηξε τὸ δρόμο τῆς καὶ ἡ μικρὴ ἡ Μαρουσῶ τὴν ἀκολούθησε κλαίοντας.

Ὁ κύρ Πέτρος, ὁ λοχίας, εἶχεν ἔλθει στὸ χωριὸν τώρα καὶ δυὸ χρόνια. Στὸν πόλεμό μας στὸ 1913 μὲ τοὺς Βουλγάρους εἶχε πληγωθῆ στὸ πόδι κ' ἔμεινε κουτσός.

Παιδιά δὲν εἶχεν ὁ ἴδιος, μὰ ὅλα τὰ παιδιά τοῦ χωριοῦ ἦταν σὰν δικά του, καὶ τὶς γιορτὲς μάνθανε στ' ἀγόρια ὅλα τὰ γυμνάσια καὶ τὴν παιδαρχία τοῦ στρατοῦ γιὰ νὰ γίνουν, ἔλεγε, στρατιῶτες πρώτης γραμμῆς, σὰν ἔλθῃ ἡ ὥρα τους.

Δοιοὺν τὴν ἄλλη μέρα ποῦ ἦταν Πέμπτη, τὰ παιδιά ἀπὸ τὶς δύο τ' ἀπομεσήμερο ἦταν μαζεμένα στὴ μικρὴ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ καὶ τὸν περίμεναν.

— Ἄργει ὁ λοχίας· ἔλεγε κάθε τόσο ὁ Κώστας.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Γιώργης, πῶς ἄργει καὶ ἡθελα νὰ μᾶς τελειώσῃ αὐτὸ ποῦ μᾶς ἔλεγε τὴν Κυριακὴν γιὰ τὴν Τσουμαγιά, σὰν φώναζαν οἱ δικοὶ μας. «Ἀέρα-Ἀέρα».

— Μὴ χωλοσκάνης· εἶπεν ὁ Γρηγόρης· σὰν ἔλθῃ θὰ μᾶς τὸ πῆ.

— Ἄ, μπά. Ἄμα χτυπήσουν οἱ δύο, δὲν ἔχει ἱστορίες πιά, μόνο γυμνάσια.

Ντάγκ-Ντάγκ χτύπησε τὸ μεγάλο ρολόγι τῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ λοχίας φάνηκε στὴ γωνιά τοῦ δρόμου.

Ὅλα τὰ παιδιά σηκώθηκαν, παρατάχθηκαν στὴ σειρὰ μπροστά του καὶ τοῦ ἔκαναν τὸ σχῆμα.

Ὁ λοχίας τοὺς ἐσίμωσε καὶ τοὺς κοίταξε μὲ τόσο θυμωμένο ὕφος ποῦ τὰ παιδιά κοιτάχθηκαν γιὰ νὰ δοῦν ποῖος φταίει, ποῖος δὲ στέκεται ἴσια, ἢ ποῖος δὲν κρατᾶ σωστὰ τὸ ξύλο ποῦ εἶχαν γιὰ τουφέκι.

Στὸ τέλος ὁ λοχίας σιγὰ καὶ πολὺ σοβαρὰ, τοὺς εἶπε :

— Χαρὰ στὰ ἑλληνόπουλα ποῦ θέλουν νὰ γίνουν καὶ καλοὶ στρατιῶτες. Ντροπὴ σας ἄνδρῶν καὶ φοβιτσιάρηδες.

Τὰ παιδιά τὸν κύταξαν τρομαγμένα.

— Ναι, ἐξηκολούθησεν ὁ λοχίας. Χθὲς ἐκάνατε ἓνα ἄδικο σ' ἓνα φτωχὸ κορίτσι καὶ φύγατε κρυφὰ, καὶ τ' ἀφήσετε νὰ τὸ μαλώσουν. Αὐτὸ ὀνομάζεται ἄνδρῶν. Ἐνας ἀληθινὸς στρατιῶτης Ἑλληνας δὲν ἀφήνει ποτὲ ἓναν ἀθῶο νὰ ὑποφέρῃ ἐξ αἰτίας του. Μάλιστα τὸν ὑπερασπίζεται. Δὲν εἶστε σεις στρατιῶτες Ἑλληνες. Δὲν εἶμαι πιά λοχίας.

Τὰ παιδιά πέταξαν τὰ ξύλα τους κατὰ γῆς καὶ τὸν τριγύρισαν παρακλητικὰ.

— Ὅχι, κύρ λοχία, ὄχι. Συγχώρεσέ μας, ἔτσι μᾶς

ήλθε εκείνη τη στιγμή. Τί να κάνωμε τώρα, πές μας.

— Δέ ξέρω τίποτα· εἶπε ξηρὰ-ξηρὰ ὁ λοχίας. Συλλογισθῆτέ τε μόνοι σας· ἡ Κυρὰ Χρήσταινα θὰ τὴ διώξῃ τὴ Μαρουσσῶ γιατί τῆς ἔσπασε τ' αὐγὰ.

Τὰ παιδιὰ κοιτάχθηκαν μὲ ἀπελπισία. Στὸ τέλος ὁ Γιάννης, ὁ μεγαλύτερος, εἶπε :

— Δέ γίνεται αὐτό. Ἐλάτε. Πᾶμε νὰ τὴ βροῦμε τὴν Κυρὰ Χρήσταινα νὰ τὴν παρακαλέσωμε νὰ μὴν τὴ διώξῃ τὴν Μαρουσσῶ, καὶ στὸ τέλος ἄς μὲ δειρῇ ἔμένα ἀφοῦ ἐγὼ τὴν πέταξα τὴν πέτρα.

— Ἄ... τώρα μάλιστα... εἶπεν ὁ λοχίας. Ἔρχομαι κ' ἐγὼ μαζί σας.

Τοὺς ἔβαλε στὴ γραμμῆ.

— Ἐπ' ὤμου... Ἄρμ' καὶ ξεκίνησαν μὲ τὸν λοχία ἐπὶ κεφαλῆς.

Ὅταν ἐφθασαν ὅλοι μαζί στῆς Κυρὰ Χρήσταινας τὴ βρῆκαν νὰ καθαρῖζῃ πατάτες, καθισμένη μέσα στὴν ἀβλή της. Καὶ ἡ καυμένη ἢ Μαρουσσῶ μὲ κοκκινισμένα μάτια τᾶίξε τις κόττες.

Ὁ λοχίας πλησίασε τὴν παχίαι τὴ χωριάτισσα καὶ τὴν καλημέρισε. Τὰ παιδιὰ ἔκαναν πρόσωπο. «Πάρα πόδα... Ἄρμ' καὶ στάθηκαν ἀκίνητα.

— Καλῶς τὸν κύρ λοχία, εἶπεν ἡ Κυρὰ Χρήσταινα. «Κάτι ἀπὸ δῶ τέτοια ὦρα; Ὅρίζεις τίποτα;»

— Ἐγὼ δὲ θέλω τίποτα, Κυρὰ Χρήσταινα, μόνο τὰ παιδιὰ ἔχουν κάτι νὰ σοῦ ποῦν.

Ἡ Κυρὰ Χρήσταινα παράτησε τις πατάτες της καὶ τοὺς κοίταξε μὲ περιέργεια.

— Ἐμένα; Σὰν τί;

Τότε ὁ μεγαλύτερος, ὁ Γιάννης, βγήκε ἀπὸ τὴ γραμμῆ καὶ στάθηκε μπροστά της. Ἦτον κατακόκκινος κ' ἔστριβε νευρικά ἓνα σπάγγο μέσα στὰ δάχτυλά του, μὰ μίλησε ἀμέσως.

— Κυρὰ Χρήσταινα, ἦλθαμε νὰ σὲ παρακαλέ-

σωμε νὰ μὴ τὸ διώξῃς τὸ κορίτσι, γιατί τ' αὐγὰ ποῦ τῆς ἔσπασαν δὲ φταίει αὐτή. Ἐμεῖς εἴμεθα πίσω ἀπὸ τὰ χαμόκλαδα, κ' ἐγὼ τῆς πέταξα τὴν πέτρα.

Ἡ Κυρὰ Χρήσταινα σούρωσε τὰ φρύδια.

— Δὲν τρέπεται κοτζὰ ἀγόρι ὡς ἐκεῖ ἐπάνω. Καὶ γιατί νὰ τῆς κάνῃς αὐτὴ τὴ ζημιὰ;

— Δὲν τὴν ἔκανα ἐπίτηδες, Κυρὰ Χρήσταινα· ἐγὼ τὸ δέντρο σημάδευα, μὰ ἡ πέτρα πῆρε τὸ κλάδι... καὶ κοντοστάθηκε λίγο ὁ Γιάννης. «Μὰ νὰ μὴν τὸ διώξῃς τὸ κορίτσι μιὰ καὶ δὲν φταίει, μόνο ἂν θέλεις νὰ βγάλῃς τὸ ἄχτι σου... νὰ, δειρέ με μένα».

Ἡ Κυρὰ Χρήσταινα μισογέλασε.

— Νὰ σὲ δειρῶ; ἴσως θὰ σοῦπρεπε. Μὰ ἄς ἔχεις χάρη ποῦ δὲν τ' ἀφησες νὰ τ' ἀδικήσω τὸ φτωχὸ τὸ κορίτσι.

— «Λοιπὸν δὲ θὰ τὴ διώξῃς;» φώναξαν χαρούμενα πολλὰ παιδιὰ μαζί.

— Ἄφοῦ δὲν ἐφταιγε, γιατί νὰ τὴ διώξω τὴν κακομοῖρα; Θὰ τὴν κρατήσω βέβαια. Μαρουσσῶ, τῆς φώναξε. — Ἐλα δῶ νὰ πῆς εὐχαριστῶ στὰ παιδιὰ καὶ στὸν Κύρ λοχία ποῦ τοὺς ἔμαθε νὰ μὴ λένε ψέμματα.

Ἡ Μαρουσσῶ πλησίασε ντροπαλὰ, μὰ τὸ εὐχαριστῶ της τὸ μουρμούρισε τόσο σιγανὰ ποῦ κανένας δὲν τ' ἄκουσε. Ἄλλὰ τὰ μάτια τῆς καυμένης ἦταν γεμάτα χαρὰ, κ' ἔτρεξε σὰν ζαρκάδι νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τῆς αὐλῆς.

Ὅταν τὰ παιδιὰ γύρισαν στὴν πλατεῖα δὲν ἄκουε παρά γέλοια καὶ χαρούμενες φωνές. Κ' ἐπειδὴ οἱ περαστικοὶ ρωτοῦσαν μὲ ἀπορία πῶς ἄρχιζαν τὰ γυμνάσια στὶς τρεῖς μονάχα σήμερα, ἀντὶ σὰν πάντα, στὶς δύο, ὁ λοχίας τοὺς εἶπε :

— Κερδίσαμε μιὰ μάχη σήμερα. Εἶμαι ὑπερήφανος γιὰ τοὺς στρατιῶτες μου.

Ἰουλία Δ. Δραγούμη.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΟΥ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ Α΄ ΟΡΚΟΜΩΣΙΑ ΜΑΣ

Ἦτο μία Κυριακὴ ἀπόγευμα (7 Ἰουνίου 1914) ὅταν ξεκινήσαμε ἀπὸ τὸ γυμναστήριον ὁ Ἰφιτος τὸ τότε κέντρο μας καὶ μὲ ἰδιαίτερα τράμ ἐφθάσαμε στὴν Ἡλιούπολι. Ὁ κόσμος στὸ στάδιο, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ὀρκομωσία, ἦταν ἄπειρος διότι ἀπὸ νωρὶς ἤρχιζε νὰ τὸ κατακλύζῃ. Εἰσήλαμεν ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων καὶ ὀλίγο ἔπειτα μιὰ ὄμας τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἰταλῶν προσκόπων, ποῦ εἶχαμε προσκαλέσει, ἐφθανε.

Κατὰ τὰς 5 ἓνα σάλπισμα χαιρετισμοῦ μᾶς ἀναγγέλει ὅτι ἐφθασαν ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης, ὁ Πρόξενος κ. Διαμαντόπουλος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἂ ὁ τοὺς ἐπιλέκτους τῶν παροικιῶν Κἀτρου καὶ Ἀλεξανδρείας με-

ταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Κεντρικὸς Ἐφορος Αἰγύπτου κ. Ἄντ. Μπενάκης.

Ἀμέσως ἡ τελετὴ ἤρχισε ἀφοῦ πρῶτα ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἑλληνικὸν, τὸν Ἀγγλικὸν καὶ τὸν Αἰγυπτιακὸν ὕμνον.

Πρῶτα ἐξεφώνησεν ὠραῖον λόγον ὁ προεδρεύων τότε τοῦ Σώματος κ. Καράλης καὶ ὁ ἰδρυτὴς τοῦ σώματος κ. Μάρκος Λιούφης ὠρκίσθη πρῶτος. Κατόπιν προσῆλθον οἱ βαθμοφόροι καὶ τέλος οἱ πρόσκοποι ὠρκίσθησαν μέσα στὴν γενικὴ συγκίνησι τῶν παρισταμένων,

Τὴ θέαμα ἦτο ἀληθινὰ μεγαλοπρεπές. Μὲ τίποτε στὸν κόσμον δὲν θὰ εἰσάγαμε τὴν θέσιν μας. Ἡ στιγμή ἐκείνη ἦτο ἴσως ἡ ἱερωτέρα τῆς ζωῆς μας. Καὶ πράγματι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐμπαίναμε εἰς τὴν μεγάλην ἀδελφότητα τοῦ Προσκοπισμοῦ. Μετὰ τὴ ὀρκομωσία ἀρχίζει ἡ ἐπίδειξις. Τὸ στάδιο κινεῖται ὀλόκληρον καὶ λαμβάνει τὴν ὄψιν στρατοπέδου. Κανεὶς δὲν μένει ἀργός, ὅλοι εὐρισκόμεθα σὲ πυρετώδη κίνησι. Ἀμέσως

ανάβεται φωτιά και παρασκευάζεται τὸ τσάι (και μάλιστα ἀρχιμάγειρος ἦτο ὁ ἡδὴ ἀρχηγὸς Ζαὸς Ὁμ. Ἰωαννίνων ἀνθυπ. Κόντης) τὸ ὁποῖον και προσφέρεται εἰς τοὺς ἐπισήμους και εἰς τοὺς ξένους προσκόπους, μέσα εὐεκαράδες. Παρὰ κάτω τῆ μηχανικὴ εἰστέινε μία γέφυρα ἀπὸ ξύλα πάνω ἀπὸ τὴν ὁποία ἐπέρασε τὸ μεταγωγικὸ ἐνῶ οἱ σηματοτηλεγραφεῖται ἔστηναν μία τηλεφωνικὴ γραμμὴ και συνειροοῦντο διὰ σημάτων. Ὁ δέκτης τοῦ τηλεφώνου παρουσιάζεται εἰς τὸν Πατριάρχην και τὸν Πρόξενον οἱ ὁποῖοι μόνον ἀφοῦ ἔλαβαν ἀπάντησι ἀπὸ τὸν ἄλλο σταθμὸ ἐπίστεψαν εἰς τὴν ἰκανότητά τῶν Προσκόπων οἱ ὁποῖοι μάλιστα τοὺς ὑπεχρέωσαν νὰ ὑπογράψουν και εἰς ἰδιαιτέρο καρτὸν διὰ νὰ παραλάβουν κάποιο σηματοτηλεγράφημα. Τέλος ἡ διελευστίνδα συγκεντρώνει τὴ γενικὴ προσοχή. Ἐξάφνα οἱ Πρόσκοποι τῆς νικηθείσης ὁμά-

δος πέφτουν χάρω και προσποιοῦνται τοὺς πληγωμένους. Ἀμέσως οἱ νοσοκόμοι στὸ ἔργο. Ἐνῶ μερικοὶ στήνουν τὸ μεγάλο ἀντίσκηνο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ οἱ ἄλλοι ἐπιδένουν τοὺς τραυματίας και τοὺς μεταφέρουν εἰς τὸ ἀντίσκηνο διερχόμενοι ἔμπρὸς ἀπὸ τὸν Πατριάρχην ὁ ὁποῖος χειροκροτεῖ. Τὸν σάκκον τοῦ νοσοκομείου μετέφερε ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλο ὄμιλο ἕνα σκυλλὶ γυμνασμένο ἀπὸ κάποιο πρόσκοπο.

Ἡ ἀληθεύον, τὴ αὐτὴ ἑορτὴ ἐτελείωσε μὲ τὸν Ἐθνικὸ μας ὕμνον και κατόπιν συνοδευόμενοι ἀπὸ τὰς χιλιάδας τοῦ κόσμου ποῦ παρέστησαν εἰς τὴν ὀρκομωσία ἐπήγαμε εἰς τὸ Λοῦνα Πάρκ ὅπου μιά μεγάλη Βενετικὴ ἑορτὴ ἐδόθηκε.

Τέτοιαι ἀναμνήσεις δὲν λησμονοῦνται ποτέ.

N. K. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Ἐνωμ. Ζαὸς Ο. Καίρου.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

ΑΡΙ' ΓΙΟ ΜΕΡΩΡΙΟ

ΜΕ ΤΑ ΚΟΤΡΩΝΙΑ

Εἶχαμε κυριεύσει τὴ Ραβινὴ και διετάχθημεν νὰ βαδίσωμε δεξιὰ γιὰ νὰ βοηθήσωμε τοὺς Ἀγγλους ποῦ πολεμοῦσαν πρὸ τοῦ ὑψώματος 782. Πρέπει νὰ σὰς δώσω ἰδέαν τοῦ φριβεροῦ τούτου ὑψώματος ποῦ ὁ ἐχθρὸς τὸ χρησιμοποιοῦσε γιὰ παρατηρητήριο και οἱ Ἀγγλοι τόλεσαν (Μπλάκ ἔϋ) = κακὸ μῦτι.

Ἡ Νοτιοανατολικὴ τοῦ πλευρὰ ποῦ μᾶς παρουσίαζε ἦταν βραχώδης και ἀπότομος ἐνῶ ἡ ὀπισθία τοῦ ἦταν ἀπότομος, σχεδὸν κάθετος, κατήφορος χωρὶς καμμιά πτυχὴ.

Οἱ Βούλγαροι τὸ εἶχαν ὀχυρώσει καθ' ὄλου; τοὺς κανόναις τῆς νεωτέρας τακτικῆς τοῦ πολέμου, προμαχῶνες μπετόν ἀρμὲ, συζματοπλέγματα, 4 πλήρεις ὀρειβατικαὶ πυροβολαρχαίαι, πολυβόλα, βομβοβόλα και ἕ,τι καταστρεπτικὸ μηχανήμα ἔχει ἐφεύρει ἡ νεωτέρα μηχανικὴ.

Οἱ Ἀγγλοι εἶχαν φάγει τὰ λυσακά τους νὰ τὸ πάρουν και μὲ ὄλες τὲς θυσιαις σὲ ἄνδρες; και πυρομαχικαὶ οἱ Γερμανοβούλγαροι τὴ κρατοῦσαν γιὰ καλὸ. Φθάσαμε και ἡμεῖς περὶ τὴν ὀγδόην προῖνῆν και ὑπὸ τὰ σκωπτικὰ βλέμματα τῶν Ἀγγλων πιάσαμε θέσεις στὰ χορακώματά.

Ὅλη τὴν ἡμέρα οἱ Βούλγαροι μᾶς κατάβρεχαν μὲ ὄβιδες και σράπνελ· ἡ νύχτα πέρασε ἡσυχῆ· τὸ πρωτὸν στὰς 3 και 25' ἐτοιμασθήκαμε γιὰ ἔφοδο πρὶν δοθῆ τὸ σύνθημα τῆς ἐφόδου βγάλαμε τίς λόγχαις μας και τὲς κρατοῦσαμε ψηλά σὰν μαχαίρια ψάλλοντες τοὺς μεγαλειώδεις ἐκείνους στίχους τοῦ ἔθνικοῦ ὕμνου :

Δυστυχία του, ὦ ! δυστυχία του

σ' ὁποῖον ἤθελε βρεθῆ

Στὸ σπαθὴ μου ἀπὸ κάτω

και σ' αὐτὸ νάντισταθῆ.

Μετὰ κάναμε τὸ σταυρὸ μας και προχωρίσαμε προφυλαττόμενοι ἀπ' τοὺς βράχους. Ὅταν φθάσαμε σὲ ἀπόστασι 100 μέτρων τότε μᾶς ἀντελήφθησαν οἱ βούλγαροι και ἄρχισαν καταιγιισμοὺς ἐναντίον μας.

Ἐν οὐρανόμηκες ζήτη ! ἦταν ἡ ἀπάντησις και ὤρμησαμε ἀκάθεκτοι ἔμπρὸς.

Σὲ μιά στιγμὴ φθάσαμε στὸ πρῶτο βουλγαρικὸ χαράκωμα· οἱ Βούλγαροι παροτρυνόμενοι ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς μᾶς ὑπεδέχθησαν μὲ χειροβομβίδαις, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἦταν ἀρκετὸ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν ἑλληνικὴν ὄρμην. Ἐνας φαντάρος κατῶρθωσε νὰ πιάσῃ στὰ χέρια του, σὰν τόπι, μιά χειροβομβίδα και τὴν πέταξε ἐναντίον τοῦ ἀποστολέως.

Τρομακτικὸς θόρυβος ἀκούστικαις χέρια, πόδια, κεφάλια και ἐντόστια ἀνθρώπινα σκορπίσθησαν τῆδε κακεισε. Ἡ βόμβα ἔπεσε στὰ κασόνια ποῦ ἦταν και ἄλλαι ὄβιδες; και ἀνετινάχθησαν. Οἱ ἐχθροὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Οἱ Γερμανοὶ ἔδωσαν τὸ παραδειγμα φωνάζοντες (Ντὲρ Γρέτσκε, φὸρτ-φὸρτ) = οἱ Ἕλληνας, δρμ-δρόμο.

Ἡμεῖς ἐγκατασταθήκαμε στὸ ὕψωμα, ἐνῶ οἱ Βούλγαροι βρέως φέροντες τὴν ἀπώλεια, ἀνασυνταγθέντες ὤρμησαν ἐναντίον μας. Ἦταν ὀλόκληρο σύνταγμα, ἐνῶ ἡμεῖς ἕνας λόχος και δὲν εἶχαμε εἰμὴ ἀπὸ 8-10 δεσμίδες φυσίγγια. Τί νὰ κόνουμε; Ὁ ἐχθρὸς ἀνέβαινε ὠρυσόμενος (τὰ οὐμπρα Γκρίτσιτε) = θάνατος στοὺς Ἕλληνας.

Μία ἰδέα μοῦ ἦλθε πιάνω τὸ ἐπιλοχία Σαραμπάκη και τοῦ λέγω νὰ κυλίσωμε μεγάλας πέτρας ! ἄμ' ἔπος και ἄμ' ἔργον. Οἱ στρατιῶται, ἀνὰ πέντε, διὰλεξαν 25 σωττοὺς βράχους και τοὺς τοποθέτησαν στὸ φρόνδι τοῦ ὑψώματος και πέσαν μὲ τῆς πλάταις; στὸ χῶμα και τὰ πόδια στῆς πέτρας περιμένοντες τὸ σύν-

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟΤΟ

Πολύ συχνά, αγαπητοί μου Πρόσκοποι, βλέπει κανείς εις τους δρόμους όχι μόνον πολλούς νέους αλλά και μικρά ακόμη παιδιά με τὸ τσιγάρο στὸ στόμα! Μόνον νὰ βλέπη κανείς αὐτὸ τὸ φρικῶδες. Θέλημα δὲν μπορεί παρά νὰ γανασκῆται, διότι όχι μόνον τὰ χρήματα τους ἐξοδεύουν γιὰ μιὰ ἀνόητη συνήθεια, ἀλλὰ καταστρέφουν καὶ τὴν ὑγεία τους, ἢ ὅποια εἶναι πολὺτιμος γιὰ κάθε ἄνθρωπο, πολὺ δὲ περισσότερο γιὰ κάθε παιδί ποῦ σκέπτεται μιὰ μέρα νὰ μεγαλώσῃ νὰ γίνῃ καλὸς πολίτης καὶ καλὸς στρατιώτης καὶ ἔτσι νὰ φανῇ ὠφέλιμος καὶ στὴν πατρίδα του καὶ στὴν κοινωνία.

Φαντασθῆτε μόνον, μικροί μου φίλοι, ὅτι καὶ ἐλάχιστη ποσότης ἀπὸ τὸ δηλητήριο τοῦ καπνοῦ, ποῦ λέγεται νικοτίνη φθάνει νὰ δηλητηριάσῃ τὸ μικρὸ μας καὶ τρυφερὸ ὄργανισμὸ στὴν παιδική μας ἡλικία καὶ νὰ μᾶς καταστήσῃ ἀνικάνους γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε τὸν ἱερὸ σκοπὸ τοῦ Προσκοποῦ.

Καὶ δὲν ἐκτείνεται μόνον ὡς ἐκεῖ τὸ κακὸ. Ἡ κατάχρησις τοῦ καπνοῦ όχι μόνον καταστρέφει ὅλα μας τὰ ὄργανα καὶ ἰδίως τὰ πεπτικά, πνεύμονας κλπ. καὶ τὸ νευρικό μας σύστημα, ἀλλὰ μᾶς ἀνοίγει τὸ δρόμο πρὸς τὴν κατάχρησι τοῦ πιστοῦ εἶναι ἓνα ἄλλο πειδὶ ἀπαίσιο δηλητήριο. Ἴσως φανῇ αὐτὸ παράξενο σὲ μερικούς.

Ἀκοῦστε πῶς συμβαίνει. Ὁ καπνὸς καταστρέφοντας τὸ στομάχι μας, φέρνει μιὰ πολὺ μεγάλη δίψα καὶ ξηρασία στὸν φάρυγγά μας, τόσο μεγάλη ποῦ πολλοὶ νομίζουν, ὅτι γιὰ νὰ τὴν σβύσουν πρέπει νὰ πιῶνε κανένα πιστὸ οἶνοπνευματώδες κι' ἔτσι ἀνοίγουν τὸ δρόμο τῆς ταβέρνας ὃ ὅποιος ἔχει συνέχεια τὸ φρενοκομεῖο ἢ τὸ νοσοκομεῖο.

ΤΙ ΝΑ ΠΙΝΩΜΕΝ

Τί νὰ πίνωμεν; Ἀπλούστατα. Καθαρώτατον καὶ

θιμα, ποῦ ἦταν ἓνας πυροβολισμὸς, ἐνῶ ἐγὼ πῆρα δύο βουλγαρικὰς μπαγιονέτες καὶ ἔδεσα ἀπὸ ἓνα μανδῆλι καὶ ἄρχισα νὰ κάνω σήματα ζητῶν βοήθεια ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Βούλγαροι, νομίσαντες ὅτι φύγαμε, ἀνέβαιναν μετὰ τὰ τέσσαρα φωνάζοντες «νὰ οὐμπρα-Γκρίτσατε». Τοὺς ἀφήσαμε καὶ ἔφθασαν σὲ 150 μέτρα.

διαυγέστατον νεράκι. Ἐυεργετικώτερον δῶρον δὲν ἐδόθη στὸν ἄνθρωπον, διότι σὲ καμμιά ζῶνῃ, σὲ κανένα κλιμα δύναται νὰ ζήσῃ ὃ ἄνθρωπος χωρὶς νερό. Τὸ νερὸ εἶναι ἡ κυριωτάτη τροφή του. Ἀντιπροσωπεύει τὰ 2/3 τοῦ βάρους τῶν τροφίμων καὶ ἀποτελεῖ τὰ 3/4 τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Κάθε μέρα ὃ ἄνθρωπος χάνει πᾶνω κάτω 2 λίτρες νεροῦ, γιὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη διηνεκῶς νὰ ἀνανεώνεται ἡ ποσότης δὲ τοῦ εἰς τὸ σῶμα μας νεροῦ κανονίζεται ἀπὸ τὰ νεφρά.

Ἀφοῦ λοιπὸν εἶπαμε τί νὰ πίνωμε, τώρα πρέπει νὰ δοῦμε πότε καὶ πόσο πρέπει νὰ πίνωμε. Καὶ κατὰ πρόωτον πρέπει νὰ πίνωμεν μόνον ὅταν διψάσωμε, καὶ τόσο ἕως ὅτου χορτάσωμε.

Λανθάνεται δὲ ἐκεῖνος ὃ ὁποῖος νομίζει ὅτι ἴσος ὄγκος μπύρας, σιροπιῦ ἢ οἶνοπνεύματος, μπορεί νὰ σβύσῃ τὴν δίψα σὰν τὸ νερό. Αὐτὰ ἀπενωντίας προκαλοῦν δευτέραν καὶ τρίτην δόσιν πιστοῦ, καὶ ἐπιφέρουν στὸ τέλος ἀνωφελῆ διαστολὴν τοῦ στομάχου μετὰ τὰ ἐπακόλουθά της.

Ὅχι σὰς φανῇ βεβαίως περιεργὸν ὅτι ὅσο ψυχρότερον εἶναι τὸ νερό, τόσο δυσκολώτερα σβύνει τὴ δίψα, καὶ πολλάκις μάλιστα συμβαίνει ἀφοῦ πάρῃ κανείς δύο καὶ τρεῖς παγωτὰ νὰ ἐπιθυμῇ ἀμέσως ἓνα ποτήρι νερό.

Τὸ πολὺ κρύο νερό, ὅταν πίνεται ἄπληστα καὶ γρήγορα ἐπιφέρει στὸ στομάχι συμφόρησιν τοῦ αἵματος τῆς ὁποίας ἐπακολούθημα εἶναι σοβαραὶ διαταράξεις στὴ γενικὴ κυκλοφορία. Ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πίνῃ κανείς ὅταν εἶναι ἰδρωμένος εἶναι πάρα πολὺ κακὸ, γιὰ τὸν λόγον ὅτι μόλις πιῶμε ἰδρώνουμε πολὺ καὶ μπορεί νὰ μᾶς φυσίσῃ κανένα ρεῦμα ἀέρος καὶ νὰ ἀρπάξωμεν καμμιά γενναία πούντα.

Τὸ νερὸ πρέπει νὰ πίνεται ἄπλῶς δροσερόν. Τὴ καλοκαίρι ἐπιτρέπεται νὰ περιβόλλωμεν τὰ δοχεῖα τοῦ νεροῦ μετὰ πάγον, ἀλλ' εἶναι ἔλως διόλου ἀνθυγιεινὸν τὸ νὰ ρίπτωμεν πάγον μετὰ στὸ νερό.

Τὰ χλιαρὰ νερὰ εἶναι ἐπίσης βλαβερά, διότι προ-

Αἴφνης ἓνας πυροβολισμὸς ἔρριξε τὸν ἀξιωματικὸ κάτου καὶ συγχρόνως 25 βράχοι πῆραν κατήφορο! Τὸ τί ἔγινε δὲν περιγράφεται.

Οἱ Βούλγαροι γύρισαν πανικὸβλητοὶ καὶ τῶβλαχιστα πόδια ἐνῶ ἡμεῖς ξεκαρδισμένοι στὰ γέλοια οὔτε διανοηθήκαμε κ' νὰ τοὺς καταδιώξωμε!

Λεβάδεια

I. ΝΙΚΑΪΝΑΣ

καλοῦν ναυτίαν, ἐνῶ πεναντίας τὰ ζεστά ἀφεψήματα εἶναι ἀποτελεσματικώτερα.

I. ΒΑΛΛΑΣ

Ἵπαρχηγός 3ης Ὁμ. Καίρου

Ἡ ΓΗ ΕΙΝΕ ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ ΑΛΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ;

Ὁ ἐπιστημονικὸς ὅρος ὁ ὁποῖος χρησιμεύει γιὰ νὰ ὑποδείξῃ τὴ Σελήνη εἶνε ὁ τοῦ δορυφόρου. Ἡ Γῆ ἔχει ἓνα δορυφόρο, τὴ Σελήνη, ὁ Κρόνος ἔχει ἐννέα, ὁ Ζεὺς ἔχει ὀκτώ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Μὲ τὴ λέξι δορυφόρο λοιπὸν ἐννοοῦμε ἓνα οὐράνιο σῶμα τὸ ὁποῖον περιστρέφεται γύρω ἀπὸ ἓνα ἄλλο τὸ ὁποῖον ὀνομάζουμε κύριον πλανήτην τοῦ δορυφόρου. Ἡ Γῆ ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται εἶνε δορυφόροι τοῦ Ἑλλίου καὶ παίζουν ἀπέναντι αὐτοῦ τὸν ἴδιο ρόλο ποῦ παίζουν οἱ ἰδικοὶ των ἀπέναντι αὐτῶν. Ἀλλὰ ὁ Ἑλλιος εἶνε τὸ

μόνο οὐράνιο σῶμα γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖον στρέφεται ἡ Γῆ· ἡ Γῆ λοιπὸν δὲν εἶνε δορυφόρος σὲ κανένα ἄλλο πλανήτην παρὰ μόνον εἰς τὸν Ἑλλιο τὸν κεντρικὸ ἀστὲρα τοῦ Πλανητικοῦ μας συστήματος.

N. K. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Ἐνωμ. 2ας Ο. Καίρου

ΜΕΤΡΗΣΙΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ὅταν γνωρίζουμε τὸ μῆκος ὀρισμῆνης ἀποστάσεως A-B ἐπὶ παραδείγματι καὶ ἐν τὸ ρεῦμα διευθύνεται ἀπὸ τὸ A εἰς τὸ B μπορούμε νὰ εὐρώμε τὴν ταχύτητα τοῦ ἂν ρίξουμε ἓνα κομμάτι ξύλο εἰς τὸ νερὸ καὶ μετρήσωμε πόσα δευτερόλεπτα θὰ κάμῃ τὸ ξύλο νὰ πάγῃ ἀπὸ τὸ A εἰς τὸ B. Ἐὰν τώρα διαιρέσωμεν τὴν ἀπόστασι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δευτερολέπτων θὰ ἔχωμε τὴν ταχύτητα τοῦ ρεύματος.

ΦΡΑΝΣΕΖ ΧΟΔΓΚΣΩΝ ΜΠΑΙΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΦΟΝΤΛΡΟΥ

Μετάφρασις ἀπ' τὸ Ἑγγλικὸ ὑπὸ Δος Alex

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I'

Ἄγωνία

Ἄς ἀφήσωμεν ἐπ' ὀλίγον τοὺς φίλους μας εἰς Λονδίνον καὶ ἄς ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς Ἀμερικὴν. Ὁ κ. Χόμπς ἐστενοχωρεῖτο πολὺ ἀφ' ἧς εἶχεν ἀναχωρήσει ὁ μικρὸς του φίλος Σέρδρικ καὶ ἡ στενοχωρία του ἠῤῥξαν ὀσημέραι. Δὲν ἐδιάβαζε πλέον μὲ τὴν ἰδίαν εὐχαρίστησιν τὰς ἐφημερίδας οὔτε ἐκάπνιζε πλέον μὲ ἡδονὴν τὴν πελωρίαν πίπαν του. Εἰς μάλιστα τὴν ἀνεξήτει ἓνα ξανθὸ παιδικὸ κεφάλι ἀνάμεσα εἰς τὰ βαρέλια καὶ τοὺς σάκκους, εἰς μάτην ἐσκέπτετο εὐμορφες ἱστορίες διὰ νὰ τοῦ διηγηθῇ καὶ ὡς μόνην παρηγορίαν εἶχε τὸ ὥρολόγιον ποῦ τοῦ εἶχε χαρίσει μὲ τὸ ὄνομά του καὶ τὴν ὥραιαν ἀφιέρωσιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Δικ εἶχεν ἓνα τέλειον παράπηγμα προφυλαττόμενον τελείως ἀπὸ ἥλιον καὶ βροχὴν καὶ εἰργάζετο πολὺ καλά.

Ἡμέραν τινὰ ἡ τύχη ἐσπρωξε τὸν κ. Χόμπς νὰ γυαλίσῃ τὰ ὑποδήματά του εἰς τὸ παράπηγμα τοῦ Δικ καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ φιλοκαλία μὲ τὴν ὁποίαν τὸ εἶχε διακοσμήσῃ ἤρχισε τὴν συνομιλίαν :

— Τὸ παράπηγμά σου εἶναι τέλειον, δὲν ἐνοχλεῖται κανεὶς οὔτε ἀπὸ ἥλιον οὔτε ἀπὸ βροχὴν. Θὰ σοῦ ἐστοίχισε πολὺ ἔ ;

— Δὲν τὸ ἠγόρασα, κύριε. εἶναι δῶρον ἑνὸς φίλου μου... Ἐνα παιδάκι χαριτωμένο ξέρυτε, μὰ τώρα εἶναι μακρὰ...στὴν Ἀγγλία, ἔγεινε λόρδος.

— Λόρδος !... ἀνέκραξεν ὁ κ. Χόμπς—ὁ λόρδος Φοντλρὸύ ;

Ὁ Δικ ἀνεπήδησεν.

— Ἄ ! τὸν γνωρίζετε λοιπὸν ! ἠρώτησεν.

— Τὸν ἐγνωρίζα ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἐγεννήθηκε.

Ἡμεθα οἱ πλέον καλοὶ φίλοι. Νὰ καὶ τὸ δῶρο ποῦ ἔκαμε εἰς ἐμὲ πρὶν φύγῃ—καὶ ἔδειξε τὸ ὥρολόγιον.

— Ἦτο τὸ καλύτερο παιδί ἀπ' ὅσα ἐγνώρισα ! Ἀφελῆς, μὲ καλὰ αἰσθήματα, εὐγενικὰ ψυχὴ καὶ καταδεκτικὸς.

— Ἀλήθεια ! τί κρίμα νὰ γίνῃ λόρδος !

Ἐμίλησαν ἀρκετὴν ὥραν διὰ τὸν μικρὸν τοὺς φίλον καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐβλέποντο συχνὰ καὶ συνεδέθησον πολὺ.

Ἐνα ἀπόγευμα ὁ Δικ παρουσιάσθη εἰς τὸ ἐδωδιμοπαλεῖον τοῦ κ. Χόμπς λαχανιασμένος καὶ κατακόκκινος κρατῶν εἰς τὰ χεῖρα του μίαν ἐφημερίδα.

— Κύτταξε νὰ, γράφει ἐδῶ κάτι διὰ λόρδους καὶ ἴσως νὰ μάθωμε τίποτε διὰ τὸν μικρὸν μας φίλον. Διαβάστε σεῖς διὰ νὰ ἰδοῦμε τί λέγει.

Ὁ κ. Χόμπς ἐφόρσε τὰ γυαλιά του καὶ ἄνοιξε τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα. Ἀμέσως ἔπεσαν τὰ μάτια του εἰς μίαν εἰκόνα παριστῶσαν ἓνα ἑξαετὲς παιδί ἄσχημο καὶ κακοφτιαγμένο εἰς τὸ πλάϊ μίᾳς γυναίκας μὲ χυδαῖα καὶ χονδρὰ χαρακτηριστικά. Κάτωθεν ἦτο γραμμένον.—Ὁ λόρδος Φοντλρὸύ μετὰ τῆς μητρὸς του. Τρομερὰ ἀποκαλύψεις.—

— Δὲν καταλαβαίνω τίποτε. Ἐψιθύρισεν ἀνοίγων τὰ μάτια του μὲ ἀπορίαν, καὶ ἀφοῦ ἐδιάβασεν ἐξηγήσεν εἰς τὸν Δικ τὰ συμβαίνοντα ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὅτι εἶχε παρουσιασθῇ δηλαδὴ μία ἄλλη, ἡ ὁποία διεκδικούσε διὰ τὸ παιδί τῆς τὰ δικαιώματα τῆς κομητείας τοῦ Δόρινκουρ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίως, Κυρίως.

— 'Ιω. Νικ. Λεβάδεια. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Εἰς τὸν κ. Δρόσον στέλλονται τακτικά φύλλα, ἀγνοοῦμεν τί συμβαίνει. Ἀφοῦ δὲν τὰ ἐλάμβανε ἐπὶ τόσους μῆνας διατί δὲν παρεπονέθη ἀμέσως; Δημοσιεύεται. Γράφε καὶ ἄλλα ὅμοια. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἐκεῖνα περὶ ἀναφέρεις εἰς προσεχῆ φύλλα.

— Δ. Κοκ. Σῦρον. Ἐλάβομεν τὴν ἐξάμηνον συνδρομὴν σας καὶ σὰς ἐστάλη ἀπόδειξις ὅσο διὰ τοὺς λόγους ποὺ ἀναφέρετε δὲν πιστεύω ὅτι εἶνε ἀρκετὰ σοβαροὶ ὥστε νὰ μὴ σὰς ἐπιτρέπουν νὰ εἰσθε πλέον συνδρομητής.

— Π. Πέργ. Ὑπὸν Σμύρνης. Ἀγνοοῦμεν ἀποστολὴν φυλλαδίου. Ἴσως φίλος σας ἢ συμμαθητής νὰ τὸ ἐστειλε.

— Ἀγγ. Μ. Πρόσκ. Σμύρνης. Ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοτε. Γράψετε ἄλλα, προσκοπικά ὅμως.

— Γ. Ζωιόπ. Ὑπὸν Ὁ. Βόλου. Συνεχίσατε, παρακα-

λοῦμεν, κίνησιν Πρόσκ. Β. Ἡ ἐκθεσίς σας τοῦ Ἰουλίου δὲν ἐδημοσιεύθη, οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός μας. Ἡ ἀσθένεια τοῦ τότε Διευθυντοῦ ἔγεινε αἰτία νὰ λησμονηθῆ. Τώρα δ, τι θὰ στέλλετε θὰ δημοσιεύεται.

— Ἀθ. Μαν. Σάμον. Θὰ δημοσιευθῆ ἅμα μᾶς γνωρίζετε διατί εἰσθε πρῶν Πρόσκοπος.

— Ἀ. Βασιλειάδ. ἐν/χην 9. Ο. Α. παλαιὸν καὶ δημοσιευμένο. Κάτι ἄλλο προσπαθήσατε καὶ μᾶλλον προσκοπικό.

— Ι. Καβρ. Σῦρον. Θὰ προσπαθήσωμεν μετὰ τὸ νῦν μνησφόρημα νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν.

— Ἀλέξ. Ριζόπουλον. Ἀταλάντην. Ἐνεγράφητε ἀπὸ 1 Ἰουνίου ε. ε. Ἀπόδειξις στέλλεται ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν.

— Ι. Βάλλαν Ὑπὸν κλπ. Κάϊρον. Τὰ ἴδια καὶ μὲ σὰς ὁ φάκελλος τῆς 16 Ἰουνίου μόλις τώρα περιήλθεν εἰς χεῖράς μας. Δημοσιεύονται, ὡς βλέπετε. Τὰ λοιπὰ εἰς προσεχές.

Ἅ Δικ ἐπίασε τὴν ἐφημερίδα καὶ ἐκύτταξε προσεκτικὰ τὴν εἰκόνα, ἐνῶ ἡ φυσιογνωμία του ἔλαβε μίαν βλοσυρὰν ἔκφρασιν.

— Ποία εἶναι αὐτή; ἀνέκραξεν.

— Ἡ μητέρα τοῦ νέου λόρδου.

— Ποιανοῦ λόρδου καλέ! αὐτὴ εἶν' ἡ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Τζῶν, μιὰ ἐλεεινὴ ποῦ δὲ θέλησα ποτὲ νὰ τὴν ξεύρω.

— Γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου! διάβολε! δὲν καταλαβαίνω τίποτε!...

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὅμως ἡ εἴσοδος τοῦ ταχυδρόμου τοὺς διέκοψε. Ἐνεχείρισεν εἰς τὸν κ. Χόμπς μίαν ἐπιστολὴν, ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς ὁποίας ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τὸ ἀγγλικὸν γραμματόσημον.

— Ἄ! νὰ! ἀνέκραξε τὸ γράμμα αὐτὸ θὰ μᾶς δώσῃ ἴσως κάποιαν ἐξήγησιν.

Ἦνοιξε καὶ ἄρχισε νὰ διαβάτῃ:

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ στηρεῖται ἀπὸ πολλοῦ μηνιαίων καταστάσεων. Συνεπῶς τὸ Περιοδικὸν δὲν δύναται ν' ἀναφέρῃ τὴν κίνησιν τῶν Πρόσκ. Ὁμάδων.

Οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ καὶ Ἀρχηγοὶ παρακαλοῦνται νὰ στέλλωσι προσκοπικά θέματα εἰς τὸ περιοδικὸν πρὸς δημοσίευσιν. Πρέπει νὰ γίνουν ὅλοι συνεργάται τῆς «Ζ. Π.» καὶ νὰ ὑποχρεοῦν τὴν ἀνάγνωσίν της εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Πρόσκοπους.

Ἀνάγκη ἐκκαθαρίσεως τῶν μέχρι τοῦδε λογαριασμῶν πρὸς τὸ Περιοδικόν.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἐνας πελάτης: Γκαρσὸν φέρε μου δύο αὐγά.

Ἄλλος πελάτης: Καὶ ἐμένα ἄλλα δύο, ἀλλὰ νὰ εἶνε φρέσκα.

Γκαρσὸν (φωνάζει): Τέσσαρα αὐγάααα, τὰ δύο φρέσκα!!!

— Παιδιά μου! τὸ καλὸ ποῦ σὰς θέλω, ὀφείλετε νὰ σέβεσθε τοὺς φέροντας ἄσπρα μαλλιά.

— Μὰ ἂν τὰ βάρουν πατέρα:

ΤΥΠΩΘΗΣΑΝ τὰ ἀφορῶντα τὰς Περιφερείας κλ. Πρότυπα ὑπ' ἀριθ. 1, 3, 11, 12, 14, 16 καὶ 19 πρὸς δραχ. μίαν ἢ δεκάς ἐξ ἑνὸς ἐκάστου.

Αἱ παραγγελίαι διευθύνονται πρὸς τὴν Ἀποθήκην Σ. Ε. Π. ὁδὸς Νίκης ἀρ. 11, συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

Μὴ λησμονήτε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὀπισθεν σελίδος τοῦ ἀποκόμματος τῶν ἐπιταγῶν!

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ πάντες οἱ διαχειριζόμενοι φύλλα τοῦ Περιοδικοῦ κ. κ. Ἐφοροὶ ἢ Α. Ο. νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπωλήτων καὶ τὸν λ/σμόν.

ΔΙΑΤΙ οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ καὶ Ἀρχηγοὶ Ὁ. παραμελοῦσι τὴν ὑποχρεωτικὴν διάδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ εἰς πάντας τοὺς Πρόσκοπους;